

el nou planejament urbà, amb una visió integrada de la lluita contra el canvi climàtic, en la promoció de l'economia digital, el foment d'una mobilitat més sostenible, combatre la desigualtat social, la creació dels parcs agraris i la seva relació amb el conjunt de la ciutat... Altres Ajuntaments també van introduint en les seves preocupacions la necessitat de pensar i d'intervenir per a promoure un desenvolupament sostenible del seu municipi. La crisi de la COVID19 ho ha posat més amb evidència. Els articles de Pere J. Brunet, Biel Horrach i Josep Valero en el número 50 feien esment en aquestes institucions i en el seu protagonisme, pel necessari canvi de model.

- El diàleg social permanent entre les dues patronals i els dos sindicats majoritaris, ha permès avanços en la negociació col·lectiva i una bona relació amb les conselleries econòmiques del govern. Les mesures urgents per encarar la crisi de la COVID19 a les Illes, com és perllongar la vigència dels Expedients de Regulació Temporal d'Ocupació s'han vist reforçades amb èxit per aquesta estratègia de diàleg.

les obsessions de voler polítiques econòmiques tan sols de curt termini. No existeix a hores d'ara, cap pla integral des del sector públic, que posi fil a l'agulla a aquests problemes enunciats. Així ho reclama el dictamen del CES i així també ho reclama el Fòrum de la Societat Civil.

- La manca d'un Pla estratègic de les Illes Balears, desorienta sobre les finalitats darrereres que vol aconseguir el govern en matèries econòmiques. Biel Barceló al seu article del número 50 de L'Altra Mirada, estableix amb claredat cap a on ens hauríem d'orientar «Les Illes Balears podríem ser un model singular d'arxipèlag-regió, un país format per quatre illes, solidari amb el planeta, just amb els seus habitants i amb capacitat sostenible per atendre als visitants. Volem aconseguir un model de país diferenciats en el context de la Mediterrània, obert a la col·laboració internacional» Els desitjos en política s'han d'acompanyar amb mesures concretes que els facin factibles. Si no hi ha un pla estratègic que reorienti el canvi de model, el desconcert està assegurat i les contradiccions fruit de les improvisacions, inevitables. I el més fàcil sempre serà «seguir fent el que ja fem»

- Gestionar bé la transició d'un canvi de model és un repte gegantí. Els costos són molt importants. Navinés i Manera ho recordaven a l'esmentat article. Des del punt de vista social, cultural, econòmic i polític les contradiccions i tensions seran molt fortes. La crisi de la COVID19 pot incrementar la visió d'intentar retornar a la situació anterior a la pandèmia com el millor desideratum econòmic. Deien els referits autors «En les economies turístiques és freqüent que la indústria turística o la societat no percebin els errors com a tals en el moment en què es projecten o realitzen. Si no hi ha consciència precisa dels costos i sí, en canvi, dels beneficis a curt termini, la dificultat per als governants d'impedir que els efectes externs negatius es produeixin pot ser gran, i en el supòsit que intentin evitar-los, es poden veure castigats, tant pels grups de pressió com electoralment» I posaven com a exemple l'enrenou que es provocà amb la implantació de l'ecotaxa. Per tant no tan sols ens cal un govern amb un Pla de transició cap a un model sostenible, també ens cal que se sàpiga acompanyar d'una sòlida aliança amb la part de la societat civil organitzada que aposta per aquest canvi de model.

- Poca cosa s'ha mogut pel que fa als recursos públics necessaris per endegar els costos de la transició del canvi de model. Seguim en la reclamació del Règim Especial per a Balears i en la necessitat d'un diàleg bilateral Illes Balears-Administració Central. L'article de Pere

EL QUE MANCA ENCARA PER FER..

- En el número 50 Ferran Navinés i Carles Manera assenyalaven sis problemes estructurals de l'economia de les Illes: La caiguda de la productivitat del treball; la intensa especialització econòmica de les illes; la manca d'infraestructures silencioses (un estoc de capital social públic escàs que ens donen xifres baixes a l'Índex de Desenvolupament Humà a les Illes); les externalitats ambientals negatives; l'estacionalitat turística i la sobreoferta de places i l'escassa formació del capital humà. Per abordar-los apuntaven que es requereixen solucions estratègiques, apostes fermes pel sector públic i la superació del cicle d'immediatesa electoral, que fugin de